

KAPITAŁ LUDZKI
 NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

 Projekt współfinansowany przez
 Unię Europejską w ramach
 Europejskiego Funduszu
 Społecznego

UNIA EUROPEJSKA
 EUROPEJSKI
 FUNDUSZ SPOŁECZNY

Nazwa przedmiotu		Kod ECTS	
Teoria przekładu		8.0.13520	
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot			
Zakład Językoznawstwa Romańskiego			
Studia			
wydział	kierunek	poziom	pierwszego stopnia
Wydział Filologiczny	Filologia romańska	forma	stacjonarne
		moduł	translatoryczna
		specjalnościowy	
		specjalizacja	wszystkie
Nazwisko osoby prowadzącej (osób prowadzących)			
dr hab. Gilles Quentel, profesor uczelni; dr Barbara Brzezicka			
Formy zajęć, sposób ich realizacji i przypisana im liczba godzin		Liczba punktów ECTS	
Formy zajęć		2	
Wykład		30 godzin - uczestnictwo w wykładzie;	
Sposób realizacji zajęć		20 godzin - praca własna studenta, przygotowanie do kolokwium pisemnego.	
zajęcia w sali dydaktycznej		Razem: 50 godzin = 2 ECTS.	
Liczba godzin			
Wykład: 30 godz.			
Termin realizacji przedmiotu			
2024/2025 zimowy			
Status przedmiotu		Język wykładowy	
- fakultatywny (do wyboru) - obowiązkowy		francuski	
Metody dydaktyczne		Forma i sposób zaliczenia oraz podstawowe kryteria oceny lub wymagania egzaminacyjne	
- Wykład konwersatoryjny - Wykład problemowy - Wykład z prezentacją multimedialną		Sposób zaliczenia	
		Zaliczenie na ocenę	
		Formy zaliczenia	
		kolokwium	
		Podstawowe kryteria oceny	
		Student otrzymuje ocenę na podstawie:	
		• kolokwium pisemnego ze wskazanego zakresu i zadanych lektur (por. treści programowe i wykaz literatury) – 100%.	
Sposób weryfikacji założonych efektów uczenia się			

zakładany efekt uczenia się	Merytoryczny wkład studenta w dyskusję	Kolokwium
	Wiedza	
K_W01	+	+
K_W02	+	+
K_W03	+	+
K_W04	+	+
K_W05	+	+
K_W06	+	+
	Umiejętności	
K_U06	+	+
K_U07	+	+
	Kompetencje	
K_K01	+	

Określenie przedmiotów wprowadzających wraz z wymogami wstępnymi

A. Wymagania formalne

Wybór specjalności translatorskiej. W uzasadnionych przypadkach prowadzący może odstąpić od tej zasady.

B. Wymagania wstępne

Znajomość języka francuskiego na poziomie pozwalającym osiągnąć zakładane efekty kształcenia.

Cele kształcenia

Zapoznanie studentów z najważniejszymi teoriami i tendencjami przekładoznawczymi, głównie doby obecnej.

Treści programowe

Podstawowa terminologia translatorska.

Typologie tłumaczeń.

Proces przekładu: fazy i elementy składowe.

Techniki translatorskie.

Błędy: przekładowe i językowe.

Przegląd najważniejszych teorii i tendencji przekładoznawczych (w tym: Jakobson, Nida, Venuti, Berman, Mounin, Ladamiral, Meschonnic, Derrida).

Problematyka postkolonialna i genderowa w przekładzie.

Problematyka nieprzekładalności.

Wykaz literatury

A. Literatura wymagana do ostatecznego zaliczenia zajęć (zdania egzaminu)

Gentzler (Edwin): Contemporary Translation Theories

Barker (Mona): In Other Words

B. Literatura uzupełniająca;

U. Dąbmska-Prokop, Mała encyklopedia przekładoznawstwa, Częstochowa 2000.

J.-R. Ladamiral, Traduire : théorèmes pour la traduction, Paris 1994.

G. Mounin, Les problèmes théoriques de la traduction, Paris 1963.

H. Meschonnic, Poétique du traduire, Paris 1999.

E. A. Nida, Toward a Science of Translating, Leiden 1964.

L. Venuti, The scandals of translation: towards an ethics of difference, Routledge, Londyn / Nowy Jork 2008.

A. Pisarska / T. Tomaszewicz, Współczesne tendencje przekładoznawcze, Poznań 1996.

Kierunkowe efekty uczenia się

K_W01, K_W02, K_W03, K_W04, K_W05, K_W06

K_U06, K_U07

K_K01

Wiedza

Student:

W01 (cf. K_W01, K_W06): ma zaawansowaną wiedzę o specyfice przedmiotowej i metodologicznej filologii oraz o jej znaczeniu wśród nauk humanistycznych i pokrewnych i w procesie kształtowania kultury, szczególnie w kontekście przekładu, W02 (cf. K_W02, K_W03, K_W04, K_W05): ma uporządkowaną wiedzę ogólną obejmującą francuską terminologię przekładoznawczą, najważniejsze teorie przekładu, ze szczególnym naciskiem na teorie współczesne i metodologię badań przekładoznawczych.

Umiejętności

Student:

U01 (cf. K_U06, K_U07): potrafi posługiwać się podstawowymi pojęciami z zakresu studiowanych teorii przekładu w kontekście omawiania owych teorii oraz analizy i krytyki przekładów.

Kompetencje społeczne (postawy)

Student:

K01 (cf. K_K01): rozumie potrzebę ciągłego dokształcania się zawodowego i rozwoju osobistego, ma świadomość swojej wiedzy i umiejętności warsztatowych oraz ich znaczenia w pracy tłumacza i tłumaczki, wyznacza kierunki swojego rozwoju zawodowego.

Kontakt

gilles.quentel@ug.edu.pl